

El futbol fa una dura entrada a la política

Les eleccions a la presidència de la Federació Catalana de Futbol han acabat amb denúncies de manipulació del procés electoral creuades entre les candidatures. La polèmica ha ultrapassat l'àmbit esportiu i ha esdevingut una pugna política entre sectors del PSC i els responsables de la política esportiva del Govern català.

Ja han estat prou comentades les estranyes maniobres executades per les dues candidatures que aspiraven a regnar en el futbol nacional. Realment, el joc net entre l'equip del candidat al continuisme, Jaume Roura, i el de l'aspirant, Jordi Roche, va brillar per la seva absència. Van ser unes eleccions sense treva ni descans: denúncies per compres de vots, pressions telefòniques a presidents de clubs, autobusos amb joves contractats per empreses de treball temporal per dipositar el vot... L'evidència dels fets comportarà una profunda reforma dels estatuts de la Federació si es vol evitar que el futbol de Catalunya torni a quedar amb les vergonyes a l'aire.

El fet és que, en el rerefons, aquestes deplorables eleccions també han esquitxat el panorama polític català. O potser només han estat l'excusa per evidenciar les divergències entre membres dels partits que són socis de govern a la plaça de Sant Jaume. L'estirari-arronsa entre el PSC i ERC en política esportiva s'ha fet tan insostenible que el passat 23 de març el secretari general de l'Esport, el republicà Rafael Niubó, va haver de comparèixer davant l'opinió pública per alertar de la situació viscuda en els darrers temps. Niubó, acompanyat del secretari d'organització i finances d'ERC, Xavier Vendrell, va demanar al PSC que aturés els atacs i acusacions que diversos militants i càrrecs socialistes li han llançat contra ell mateix. I, molt dolgut, va arribar a admetre: "Ens hem trobat amb

un festival, un circ davant del qual cal buscar una solució, amb el risc de prendre-hi mal". Esquerra Republicana considera que els atacs contra Niubó s'han produït per "interessos aliens a l'esport" i poden afectar "els acords i el treball que mira de dur a terme el Govern".

Però, per què i per qui s'ha sentit ultratjat Niubó? La primera resposta és ben senzilla: la candidatura de l'advocat gironí Jordi Roche, persona afí al PSC —com molts dels membres del seu equip—, va ser la guanyadora de les eleccions per un marge de 160 vots. Però vuit clubs propers a la candidatura contrincant, la de Jaume Roura, van presentar recursos davant el Tribunal Català de l'Esport (TCE), presidit per Josep Domingo Valls, per denunciar irregularitats en el procés. Aquest organisme jurisdiccional va admetre els recursos el 16 de març, i deixà cautelament sense efecte el nomenament de Jordi Roche com a màxim mandatari del futbol català. Cal recordar que els set membres del Tribunal Català de l'Esport són nomenats pel secretari general de l'Esport, quatre d'ells per proposta de la Unió de Federacions Esportives Catalanes i els altres tres pel Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya. Niubó admet que la resolució podria allargar-se encara un mes, tot i que ja ha avançat que "el Tribunal Català de l'Esport té potestat per fer repetir unes eleccions, com de fet ja va passar amb la Federació Catalana de Ciclisme en dues ocasions".

Com s'esperava, l'equip de Roche ha reaccionat: no descarta prendre accions legals a fi "de garantir la democràcia del futbol català". Roche va més enllà i qualifica d'"atemptat contra la voluntat dels clubs de Catalunya" la possible repetició de les eleccions. Però alguns membres de la candidatura de Roche, la majoria dels quals presideixen clubs de futbol de ciutats governades pel PSC, encara han encès més el foc. El cap visible és Fermín Casquete, president del CF Badalona, de l'Associació de Clubs de Futbol de Catalunya i home fort del grup de Roche, que el 22 de març amenaçava de recórrer a la justícia ordinària per presentar una querrela per prevaricació contra Rafael Niubó i els membres del TCE.

Casquete, un dels líders del PSC a Badalona i també conseller delegat de TUSGSAL, empresa municipal que gestiona els autobusos urbans d'aquesta localitat, va fer referències al franquisme per denunciar que el secretari general de l'Esport —al qual va titllar de "sectari"— vol impedir que persones castellanoparlants accedeixin a la Federació Catalana de Futbol. Evidentment, les seves paraules, encara que com a president de l'Associació de Clubs, s'han interpretat en clau política.

I és que no és la primera vegada que algun dirigent del PSC posa el dit a l'ull del secretari general de l'Esport. Només cal recordar que Josep Baliu, membre del consell nacional del PSC i antic responsable d'esport del partit, va criticar obertament l'estratègia de la Secretaria General de l'Esport a Fresno, el passat mes de novembre, quan la Federació Internacional de Patinatge havia de decidir l'admissió de la federació catalana d'aquest esport com a membre de ple dret. Niubó, en la conferència del dia 23, recordà aquest episodi advertint que Baliu no havia fet "res" per les seleccions catalanes com a responsable d'esports del PSC, càrrec —va apuntar— "que afortunadament ja no ocupa". Segons el mandatari republicà, Baliu és "l'origen del conflicte", en referir-se als atacs que està rebent des de l'òrbita socialista, tot i que va deixar clar que cal "separar" el PSC de

TINA BAGLÉ / PÈRE VIRGILI

El gironí Jordi Roche (a la dreta) va guanyar les polèmiques eleccions de la Federació Catalana de Futbol, presidida fins ara per Jaume Roura (a l'esquerra).

No és la primera vegada que algun dirigent del PSC posa el dit a l'ull del secretari general de l'Esport, com va passar a Fresno

l'actuació d'alguns dels seus dirigents. Com, per exemple, Fermín Casquete, les paraules del qual Niubó va atribuir a "expressions de fanfarroneria de gent que es pensa que l'esport és una guerra". Tot i que Niubó vol oblidar aquestes desagradables declaracions, convidava Casquete a anar al jutjat, "però una querrela no m'aturarà pas".

Fent un repàs a les hemeroteques, el passat 25 de novembre el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Badalona i conseller nacional del PSC, Josep Du-

ran, publicà un article al diari electrònic *Vilaweb* on, sense esmentar el nom de Fermín Casquete, l'acusava de generar "una organització paral·lela al propi partit" i controlar "l'afiliació massiva dels treballadors de l'empresa de la qual és conseller delegat".

Esperant la decisió final del TCE, l'esport català ha obert la caixa dels trons en el si del tripartit, una situació que no ha passat per alt a l'oposició. El portaveu de CiU, Felip Puig, ja ha demanat la compareixença de Niubó al Parlament perquè expliqui l'embolic que han generat les eleccions a la presidència de la Federació Catalana de Futbol. Uns dies abans d'aquests comicis, el secretari general d'Esport declarava: "No m'importa de quin partit són els presidents de les federacions catalanes perquè suposo que n'hi deu haver de tots i la majoria ni ho diuen." Ho deia després de presidir l'assemblea extraordinària de la Federació Catalana de Futbol, on havia demanat joc net i transparència. La realitat ha estat molt allunyada dels seus desitjos. Massa traves i entrades a destemps pel camí.

Jordi Finestres